॥८०॥८१॥८२॥८३॥८४॥८५॥ कश्चिदेवकश्चिदपिभर्तुर्हितेनदृश्यते किंतुवाणिज्यवदुभयार्थःस्नेहोनकेवलंभर्तुःकार्यार्थइत्यर्थः ॥ ८६ ॥ पुरुषज्ञानंसुदुःखंदुर्लभंयतएषांनृपाणांचित्तंचलाचल

अवमानेनयुक्तस्यस्थानभ्रष्टस्यवापुनः ॥ कथंयास्यसिविश्वासमहंतिष्ठामिवाकथं ॥ ८० ॥ समर्थइतिसंगृह्यस्थापयित्वापरीक्षितः ॥ कृतंचसमयंभित्वात्व
याहमवमानितः ॥ ८१ ॥ प्रथमंयःसमाख्यातःशीलवानितिसंसदि ॥ नवाच्यंतस्यवैगुण्यंप्रतिज्ञांपरिरक्षता ॥ ८२ ॥ एवंचावमतस्येहविश्वासंमेनयास्यसि ॥
त्वयिचापेतविश्वासेममोद्वेगोभविष्यति ॥ ८३ ॥ शंकितस्त्वमहंभीतःपरच्छिद्रानुदर्शिनः ॥ अस्निग्धाश्चैवदुस्तोषाःकर्मचैतद्दुरुच्छलं ॥ ८४ ॥ दुःखेनश्लिष्यते
भिन्नंश्लिष्टंदुःखेनभिद्यते ॥ भिन्नाश्लिष्टातुयाप्रीतिर्नसास्नेहेनवर्तते ॥ ८५ ॥ कश्चिदेवहितेभर्तुर्दृश्यतेनपरात्मनोः ॥ कार्यापेक्षाहिवर्ततेभावस्निग्धाःसुदुर्लभाः
॥ ८६ ॥ सुदुःखंपुरुषज्ञानंचित्तंत्वेषांचलाचलं ॥ समर्थोवाप्यशंकोवाशतेष्वेकोधिगम्यते ॥ ८७ ॥ अकस्मात्प्रक्रियानॄणामकस्माच्चापकर्षणं ॥ शुभाशुभेम
हत्त्वंचप्रकर्तुंबुद्धिलाघवं ॥ ८८ ॥ एवंविधंसांत्वमुक्त्वाधर्मकामार्थहेतुमत् ॥ प्रसादयित्वाराजानंगोमायुर्वनमभ्यगात् ॥ ८९ ॥ अगृह्यानुनयंतस्यमृगेंद्रस्यचबु
द्धिमान् ॥ गोमायुःप्रायमास्थायत्यक्त्वादेहंदिवंययौ ॥ ९० ॥ इतिश्रीम०शांतिम०राजध०व्याघ्रगोमायुसंवादेएकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

युधिष्ठिरउवाच किंपार्थिवेनकर्तव्यंकिंचकृत्वासुखीभवेत् ॥ एतदाचक्ष्वतत्त्वेनसर्वधर्मभृतांवर ॥ १ ॥ भीष्मउवाच हंततेहंप्रवक्ष्यामिशृणुकार्यैकनि
श्चयं ॥ यथाराज्ञेहकर्तव्यंयच्चकृत्वासुखीभवेत् ॥ २ ॥ नचैवंवर्तितव्यंस्मयथेदमनुशुश्रुम ॥ उष्ट्रस्यतुमहद्वृत्तंतन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ ३ ॥ जातिस्मरोमहानुष्ट्रःप्रा
जापत्येयुगेभवत् ॥ तपःसुमहदातिष्ठदरण्येसंशितव्रतः ॥ ४ ॥ तपसस्तस्यचांतेथप्रीतिमानभवद्विभुः ॥ वरेणच्छंदयामासततश्चैनंपितामहः ॥ ५ ॥ उष्ट्रउ
वाच भगवंस्त्वत्प्रसादान्मेदीर्घाग्रीवाभवेदियं ॥ योजनानांशतंसाग्रंगच्छामिचरितुंविभो ॥ ६ ॥ एवमस्त्वितिचोक्तःसवरदेनमहात्मना ॥ प्रतिलभ्यवरं
श्रेष्ठंययावुष्ट्रःस्वकंवनं ॥ ७ ॥ सचकारतदालस्यंवरदानात्सुदुर्मतिः ॥ नचैच्छच्चरितुंगंतुंदुरात्माकालमोहितः ॥ ८ ॥ सकदाचित्प्रसार्यैवतांग्रीवांशतयोजनां ॥
चचारश्रांतहृदयोवातश्चागात्ततोमहान् ॥ ९ ॥ सगुहायांशिरोग्रीवांनिधायपशुरात्मनः ॥ आस्तेतुवर्षमभ्यागात्सुमहत्प्लावयज्जगत् ॥ १० ॥

मस्थिरं गम्यते ज्ञायते सुपुरुषज्ञानंदुर्घटमित्यर्थः ॥ ८७ ॥ प्रक्रियामहीकरणं अकस्मात्कर्तुंबुद्धेर्लाघवंतुच्छत्वमेवहेतुः ॥ ८८ ॥ प्रसादयित्वाप्रसाद्य ॥ ८९ ॥ अगृह्यअगृहीत्वा ॥ ९० ॥ इतिशांतिप०
रा०नै०भारतभा०एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥७॥ किंपार्थिवेनेत्यध्यायोनीचोमहत्पदंप्राप्यापिमौर्ख्यादालस्याच्चनश्यतीतिदर्शयति ॥१॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥१०॥

Digitized by Google